EURÓPAI PARLAMENT

2004 *2009*

Külügyi Bizottság

IDEIGLENES
2006/2032(INI)

18.9.2006

JELENTÉSTERVEZET

A terrorizmus elleni küzdelem külső dimenziójáról
(2006/2032(INI))

Külügyi Bizottság

Előadó: Luis Yáñez-Barnuevo García

Külső fordítás

PR_INI

Tartalom

Oldal

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNYA 3

Külső fordítás

HU

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNYA

A terrorizmus elleni küzdelem külső dimenziójáról

(2006/2032(INI))

Az Európai Parlament,

– tekintettel az Európai Alkotmány létrehozásáról szóló Szerződésre,

– tekintettel az EU-Szerződés V. címének 6. és 7. cikkére,

– tekintettel az 1948. december 10-i Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára,

– tekintettel az 1950. november 4-én Rómában aláírt emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményre,

– tekintettel az Egyesült Nemzeteknek a nemzetközi terrorizmus megelőzéséről és felszámolásáról szóló ma is élő tizenhárom egyezményére, a Biztonsági Tanács 1368., 1373. (2001.) és 1267. (1999.) állásfoglalásaira és a Közgyűlés 2006. szeptember 8-i állásfoglalására az Egyesült Nemzetek terrorizmus elleni általános stratégiájáról és a mellékletét képező cselekvési tervről,

– tekintettel az Európai Tanács által 2003. december 12-én elfogadott európai biztonsági stratégiára – „Egy biztonságos Európa egy jobb világban”–, és az ugyanezen a napon elfogadott, a tömegpusztító fegyverek elterjedésének megakadályozásáról szóló Európai Uniós stratégiára,

– tekintettel az Európai Tanács 2004. március 25-i és 26-i brüsszeli következtetéseire, és közelebbről az Európai Tanács 2004. március 25-i, a terrorizmus elleni küzdelemről kiadott, szolidaritási záradékot tartalmazó nyilatkozatára,

– tekintettel az Európai Tanács 2004. június 17-i és 18-i ülésén elfogadott, az Európai Uniónak a terrorizmus elleni felülvizsgált cselekvési tervére/munkatervére,

– tekintettel az Európai Tanács által 2005. december 14-én és 15-én elfogadott, a terrorizmus elleni Európai Uniós stratégiára, és az Európai Tanács által ugyanezen időpontban elfogadott, a terroristák radikalizálódásának és toborzásának tárgyában létrehozott Európai Uniós stratégiára,

– tekintettel a demokrácia, a terrorizmus és a biztonság tárgyában 2005. március 8─11-én Madridban megrendezett nemzetközi csúcstalálkozó következtetéseire,

– tekintettel az Egyesült Nemzetek Főtitkárságának 2006. április 27-i beszámolójára: „Egyesülve a terrorizmussal szemben, ajánlások a terrorizmus elleni küzdelem globális stratégiájához” (A/60/825),

– tekintettel a 2005. november 27-i és 28-i barcelonai euro-mediterrán csúcstalálkozón

Külső fordítás

elfogadott, a terrorizmus elleni küzdelem euro-mediterrán viselkedési kódexére,

– tekintettel az EU és az Egyesült Államok 2004. június 26-i és 2005. június 20-i nyilatkozataira a terrorizmus elleni küzdelemről és a kölcsönös együttműködés megerősítéséről a folyamatos leszerelés területén valamint a terrorizmus elleni küzdelemben,

– tekintettel a 15. EU–Oroszország csúcstalálkozó alkalmával 2005. május 10-én aláírt, az Európai Unió és Oroszország külbiztonságának közös területéről szóló ütemtervre,

– tekintettel az EU–ASEAN 14. miniszteri konferencia alkalmával 2003. január 27-én aláírt közös nyilatkozatra a terrorizmus elleni együttműködésről,

– tekintettel az EU és az OAU 2001-ben aláírt közös nyilatkozatára a terrorizmusról,

– tekintettel a Nemzetközi Büntetőbíróságnak az ENSZ meghatalmazottak diplomáciai konferenciája által 1998. július 17-én elfogadott római alapokmányára,

– tekintettel a 2005. június 7-i, az Európai Tanácsnak és a Tanácsnak címzett ajánlására az Európai Unió terrorizmus elleni cselekvési tervéről[1],

– tekintettel szabályzata 54. cikkére,

– tekintettel a Külügyi Bizottság beszámolójára és a Fejlesztési Bizottság véleményére (A6-0000/2006),

A. mivel a nemzetközi terrorizmus jelenleg az egyik legkomolyabb fenyegetést jelenti a biztonságra, a békére, a stabilitásra és a nemzetközi közösség demokratikus értékeire, ezen belül közvetlenül fenyegeti az európai polgárokat, az EU tagállamait, a demokráciát és a jogállamiságot éppúgy, mint az Európai Unió alapító értékeit,

B. mivel a terrorizmus elleni küzdelem az Unió egyik prioritása és az európai biztonsági stratégia alapján a külpolitikai intézkedések kulcsfontosságú eleme,

C. mivel az Európai Unió saját stratégiával rendelkezik a terrorizmus elleni küzdelem tárgyában, amely egy többoldalú stratégiába illeszkedik, és az emberi jogok és a jogállamiság feltétlen tiszteletéhez kell vezetnie, figyelembe véve, hogy a terrorizmus konkrétan e jogok és elvek elleni jelent közvetlen támadást, és ez utóbbiak minden, kormányok és demokratikus erők részéről történő megsértése a terroristák és támogatóik tényleges média- és politikai győzelméhez vezet,

D. mivel a terror mindig bűncselekmény és igazolhatatlan, és mivel semmilyen esetben sem használható politikai célok eléréséhez,

E. elismerve, hogy a határtalan szegénység, a kollektív frusztráció és a társadalmi kirekesztettség alkalmasak arra, hogy ösztönözzék terrorista csoportok megjelenését, és

[1] HL C 124. E., 2006.5.25., 241. o.

támogatottságuk erősödését,

F. mivel a terrorizmus ideális táptalajra lel a magas szintű megosztottságtól, egyenlőtlenségtől, diszkriminációtól és jelentős társadalmi, etnikai és politikai különbségektől szenvedő társadalmakban,

G. mivel a terrorizmus elleni hatékony küzdelem megkívánja a társadalmi, politikai, gazdasági és vallási háttér részletes ismeretét, amelyben a terrorizmus megjelenik, és amelyből az elkövetők és a partizánok táplálkoznak,

H. mivel a terrorizmus fenyegetése nem korlátozódik néhány meghatározott földrajzi területre, a terrorszervezetek határainkon belül éppúgy megtalálhatóak, mint kívül és többször bizonyították már, hogy valamennyi földrészen és egyidejűleg több ország ellen képesek merényleteket és erőszakos cselekményeket elkövetni.

I. mivel mind a tagállamok egyénileg, mind az Európai Unió és intézményei együttesen voltak vagy jelenleg is válhatnak a nemzetközi terrorizmus közvetlen célpontjaivá,

J. mivel a napjainkban felhalmozódott szomorú tapasztalatok azt mutatják, hogy egyik tagállam sem képes sikeresen szembeszállni egyedül a terrorizmus jelenségével, így elengedhetetlen, hogy az Európai Unió megteremtse egyrészről a terrorizmus elleni küzdelem közös politikáját, amely lehetővé teszi a jogállamiság és az Európai Unió valamennyi eszközének és módszerének alkalmazását, másrészről a nemzetközi terrorizmus elleni küzdelemben elkötelezett és hatásos nemzetközi együttműködést,

K. annak tudatában, hogy a terrorizmus globális dimenziója globális választ követel, amely alkalmas a terrorizmus jelensége elleni szembeszállásra annak minden vetületében, mind biztonsági, mind gazdasági, társadalmi és kulturális szempontból,

L. megállapítva, hogy a titkosszolgálatok által a new yorki és madridi merényleteket megelőzően készített beszámolók közeli veszély bekövetkezését jósolták, melyeket nem megfelelően értelmeztek a terrorizmus elleni küzdelem keretében,

M. mivel elengedhetetlen a jobb koordináció, a tagállamok és az Unió intézményei közötti jobb információcsere ahhoz, hogy az Unió terrorizmusellenes fellépése hatékony legyen,

N. mivel a nemzetközi terrorizmus elleni küzdelemben nem elég a reaktív politika, és az Uniónak ki kell dolgoznia egy proaktív megelőzési politikát,

O. mivel ahhoz, hogy a nemzetközi terrorizmus elleni küzdelem hatásos legyen, azt valódi eltökéltségnek és mély elkötelezettségnek kell támogatnia az Unión és tagállamain belül, és bírnia kell az érzékenyített és megfelelően tájékoztatott közvélemény támogatását,

P. megállapítva, hogy végzetes hiba egy kultúra, egy civilizáció vagy különösen egy vallás démonizálása a terrorizmus elleni küzdelem nevében,

A terrorizmus elleni küzdelem külső dimenziójának alapelvei

1. feltétlenül megállapítja, hogy a terrorizmus globális szintű legyőzésére irányuló stratégiai célkitűzés, ha az emberi jogok legszigorúbb tiszteletben tartása mellett és annak céljából, történik, hogy az Európai Unió biztonságosabbá váljon, és hogy polgárai egy valóban szabad, biztonságos és jogállami környezetet élvezhessenek, megegyezik a Tanács véleményével, mely szerint - a terrorizmus többi formájának figyelmen kívül hagyása nélkül – az Európát legjobban fenyegető veszély jelenleg az erőszakos és radikális, az iszlám védelmét hirdető csoportok, első helyen az Al-Kaida részéről fenyeget;

2. kiemeli, hogy az Európai Unió és a tagállamok számára szükség van egy globális terrorizmus elleni stratégia ─ a különböző civilizációk közötti konstruktív és komoly, a felfogásokat és kölcsönös törekvéseket figyelembe vevő párbeszéd útján, és a nemzetközi szabályok abszolút betartása mellett történő ─ létrehozására, amely az Egyesült Nemzetek tevékenységét is irányító alapelveket követi;

3. kihangsúlyozza, hogy haladéktalanul, helyes és teljes mértékben végre kell hajtani az Európai Unió terrorizmus elleni stratégiájának keretében, a cselekvési tervben és a radikalizmus és a terroristák toborzása elleni stratégiában a legmagasabb politikai szinten elfogadott politikai intézkedéseket, oly módon, hogy a biztató mechanizmusok és egyéb, e dokumentumokban szereplő ajánlások a lehető leghamarabb a terrorizmus elleni küzdelem egyedi és hatékony intézkedéseiben jelenjenek meg;

4. üdvözli az Egyesült Nemzetek terrorizmus elleni stratégiájának és mellékletét képező cselekvési tervnek a Közgyűlés általi, a közelmúltban történt elfogadását; aggodalmát fejezi ki a nemzetközi terrorizmus elleni globális egyezmény elfogadásának késedelme miatt; arra buzdítja az Uniót és a tagállamokat, hogy késedelem nélkül folytassák munkájukat a nemzetközi konszenzus létrehozására, amely mindenekelőtt lehetővé teszi a globális egyezmény elfogadását, és ezt követően a stratégiában és cselekvési tervben szereplő intézkedések tényleges végrehajtását;

5. sajnálatát fejezi ki, hogy a biztos terrorfenyegetettség ellenére némely tagállamok még mindig nem írták alá és/vagy ratifikálták mind a tizenhárom, a terrorizmus elleni küzdelem tárgyában kötött Egyesült Nemzetek egyezményt; emlékeztet arra, hogy jelenleg csak két ország írta alá mind a tizenhárom egyezményt, további 78 ország tizenkettőt már ratifikált, azonban különösen aggasztónak véli, hogy 33 ország csak hat ilyen nemzetközi egyezményt ratifikált;

6. kéri az Európai Unió tagállamait, hogy hirdessék ki azon belső törvényeiket, amelyek szükségesek ezen egyezmények hatékony végrehajtásához;

7. kihangsúlyozza, hogy a nemzetközi terrorizmus elleni küzdelemben az Unió külpolitikai intézkedéseinek mindenekelőtt a terrorizmushoz folyamodó és azt, mint céljaik megvalósítására alkalmas eszközt fenntartó radikális vagy szélsőséges csoportok *feloszlatására* kell összpontosítania; úgy ítéli meg, hogy az Európai Unió terrorizmus elleni stratégiájában rögzített megelőzési célkitűzések nagy vonalakban megfelelnek ennek a célnak;

8. ismételten felhívja a figyelmet, hogy szisztematikusan terjeszteni kell az üzenetet, amely szerint a terrorizmus minden körülmény közt és minden kultúrában elfogadhatatlan, és meg kell szüntetni minden olyan a terroristák által esetleg felhasználható elemet, mint például az áldozatok emberi mivoltától való megfosztása, az erőszakos konfliktusok kirobbantása és elhúzása, a rossz kormányzat, a polgári jogok károsítása vagy az emberi jogok megsértése, vallási és etnikai alapú hátrányos megkülönböztetés, politikai kirekesztés és társadalmi-gazdasági perifériára szorulás;

9. ugyanilyen alapvetőnek tekinti, hogy a nemzetközi terrorizmus elleni küzdelemben az Unió külpolitikai intézkedése többek között arra irányuljon, hogy *megnehezítse* a terroristák számára a merényletek elkövetéséhez szükséges eszközök megszerzését, megfosztva őket az utazás, a kommunikációs eszközök megszerzésének, valamint a hívek térítésének lehetőségétől, az internethez való hozzájutástól, anyagi támogatás megszerzésétől, hagyományos, nukleáris, biológiai, kémiai vagy sugárzó fegyverekhez történő hozzájutástól, céljaik könnyű elérésétől és az általuk szándékolt hatás kifejtésétől;

10. e tekintetben úgy véli, hogy az Európai Unió terrorizmus elleni stratégiájának keretén belüli védelmi intézkedések ebbe az irányba haladnak, azonban valódi hatékonyságuk rendkívül változékony, és fennáll eltérő nézőpont szerinti külpolitikai intézkedések lehetősége is;

11. ajánlja a külpolitikai intézkedések folyamán az Unió rendelkezésére álló valamennyi eszköz határozott felhasználását hogy szankciók vagy kényszerítő intézkedések alkalmazásával *elvegye a kedvét* némely államnak a terrorista csoportok támogatásától, szervezésétől, finanszírozásától, bátorításától vagy bármilyen egyéb formában történő segítségnyújtástól;

12. feltétel nélkül támogatja a terrorizmus megelőzésére az államok számára fennálló lehetőségek *kiterjesztését* a jog birodalmának fejlesztése, az emberi jogok tiszteletben tartása és a büntetőjog rendszerének hatékony intézményei, valamint a minőségi oktatás, a vallási és kulturális türelem, vagy a demokráciaellenes megmozdulások bátorítására alkalmas radikális beszédeket tartókkal folytatott integrációs párbeszéd segítségével, nem pedig a visszaszorítás, az elnyomás vagy démonizálás eszközeivel;

13. úgy véli, a megelőzés lehetőségeinek fejlesztése megkívánja azt is, hogy a tagállamok szembehelyezkedjenek a terrorizmus anyagi támogatásával, felügyeljék a szállítás biztonságát, a terrorizmus elleni küzdelemben kihasználják az internet-nyújtotta lehetőségeket, javítsák a terroristák esetleges célpontjainak védelmét és a támadásokra adott válaszadási képességüket, valamint az államok azon képességét, hogy megakadályozzák a terroristákat a nukleráis, biológiai, kémiai vagy sugárzó anyagokhoz való hozzájutásban;

14. kihangúlyozza a terrorizmus elleni küzdelemben az emberi jogok és az egyéni szabadságok a rendelkezésre álló nemzetközi eszközök segítségével történő *védelmének* szükségességét, figyelembe véve, hogy az emberi jogok nem csupán kultúránk egy belső értéke vagy külpolitikai intézkedéseink egy sajátos eleme, és sebezhetőségük ténylegesen a terrorizmus elleni küzdelem nyilvánvaló sérelmét és a terroristák egyértelmű győzelmét

jelentik;

15. alapvetőnek tekinti, hogy a terrorizmus elleni küzdelemhez megfelelő humán erőforrás és költségvetési források álljanak rendelkezésre; támogatja a Bizottság e tekintetben tett különböző javaslatait; javasolja, hogy az európai védelmi és biztonsági politika (EBVP) terrorizmus elleni küzdelmet szolgáló művelete esetében a közös költségek finanszírozása az Európai Unió költségvetésének terhére történjen; támogatja egy olyan nemzetközi alap létrehozását, amely anyagilag támogatja a korlátozott forrásokkal rendelkező tagállamokat, hogy ezek is sikeresen teljesíthessék kötelezettségeiket a terrorizmus elleni küzdelemben;

Az Unió külpolitikai intézkedéseinek keretein belül rendelkezésre álló eszközök a terrorizmus elleni küzdelemben

16. kiemeli a terrorizmus elleni küzdelemben a külpolitikai intézkedések keretein belül az Európai Unió rendelkezésére álló válaszok összetett mivoltát és a politikai eszközök, illetve a megelőzést és a visszaszorítást, a rendőrségi és igazságügyi együttműködést, a felvilágosítást és a képzést szolgáló eszközök, valamint minden más jellegű, az Egyesült Nemzetek által kért és támogatott, a többoldalú stratégiába beleilleszkedő válasz összpontosításának és következetes használatának szükségességét.

17. ismételten felhívja a figyelmet tehát azon javaslatára, amely a harmadik országokkal fenntartott kapcsolataiban az Unió terrorizmus elleni politikája tekintetében a következetesség és a megnövekedett hatékonyság biztosítására irányul a következő eszközökkel:

    a) a politikai párbeszéd megerősítése e tárgyban mindezen országokkal, különösen azokkal, amelyekkel az Unió és/vagy tagállamai társulási vagy együttműködési megállapodásokat kötöttek vagy tárgyalásokat folytattak,

    b) a mértéktartó iszlám országok politikai, kereskedelmi jellegű és fejlesztésükre irányuló támogatása,

    c) a politikai párbeszéd megerősítése a terrorizmus elleni küzdelemről az Unió nagy partnereivel (Egyesült Államok, Izrael, Japán, Ausztrália, Kanada, Oroszország, stb.) de semmiképp sem változtatva az emberi jogok védelmének szintjén,

    d) a nemzetközi konszenzus előremozdítása a nemzetközi terrorizmus elleni globális egyezmény elfogadása és a Közgyűlés által elfogadott terrorizmus elleni stratégia kiterjesztése érdekében,

    e) minden olyan harmadik országtól, amellyel az Unió kapcsolatokat tart fenn, meg kell követelni, hogy az Egyesült Nemzetek terrorizmus ellen létrehozott tizenhárom egyezményét aláírják és ratifikálják,

    f) a terrorizmus elleni küzdelemre vonatkozó záradék szigorú alkalmazása, bárminemű, a tartalmat érintő változtatás nélkül beillesztve az ezen országokkal kötött egyezményekbe,

    g) az Európai Parlament 2002. évi javaslatának megfelelően az intézményközi

magatartási kódex intézményesítése az Unió külső kapcsolataiban,

h) az együttműködés megerősítése azon nemzetközi és regionális szervezetekkel, amelyek a béke és a világbiztonság fenntartásában kiugróan fontos szerepet töltenek be, amint pl. az ENSZ (és különösen a Biztonsági Tanács és a terrorizmus elleni Bizottsága), az EBESZ, az Európai Tanács, és a NATO,

i) az ENSZ Biztonsági Tanács 1540. (2004) állásfoglalás szigorú alkalmazásának elősegítése, hogy az államon kívüli szerveződések és azon államok, amelyek nem csatlakoztak a nukleáris fegyverek leszerelési egyezményéhez, ne juthassanak nukleáris, kémiai vagy biológiai fegyverekhez,

j) az információ-csere és a biztonsági és hírszerzési szolgálatok közötti együttműködés valamint a bűnüldözési, igazságszolgáltatási és vámügyi szervek, különösen az Europol, Interpol és az Eurojust hatékonyságának növelése,

18. kéri a Bizottságot és a Tanácsot, hogy hangsúlyozzák a Nemzetközi Büntetőbíróság kötelező joghatóságának minden harmadik ország által történő egyetemes elismerését és jelentsék ki, hogy a terrorizmus az emberiség elleni bűncselekmény, amelyet adott esetben a fent említett büntetőbíróságnak kell elbírálnia,

19. nélkülözhetetlennek tartja az Unión kívüli stabilitás megerősítésének elősegítését felhasználva minden külpolitikai intézkedésre rendelkezésre álló eszközt és forrást, és a következő intézkedéseket eszközölve:

a) az új stabilitási eszköz, amelynek új jogi alapot kell képeznie hosszú távon olyan területek segítésében, mint a terrorizmus elleni küzdelem, a tömegpusztító fegyverek leszerelése, a szervezett bűnözés elleni küzdelem, a hagyományos leszerelés, vagy az emberi biztonság,

b) ezen új eszköz hatálybalépéséig az Európai Bizottság által kidolgozott, harmadik országokat a terrorista fenyegetéssel szemben támogató stratégia elősegítése, és ennek végrehajtása olyan programok keretein belül, mint a CARDS, TACIS, MEDA, stb.,

c) ezen stratégia alkalmazása az Unió külpolitikai intézkedéseinek minden területén, valamint minden nagy, a fejlesztésre irányuló segítségnyújtó programban, kivéve a humanitárius segítségnyújtást, amely természeténél fogva nincs feltételekhez kötve,

d) gyors reakciós mechanizmus megerősített használata a civil és katonai jellegű műveletek esetében,

e) a terrorizmus áldozatai részére egy európai segélyiroda létrehozása, amely hivatkozási és kapcsolattartó pont lehet minden olyan európai állampolgár számára, aki az Európára és a világ többi részére nehezedő terrorfenyegetés következtében vált alapvető jogai megsértésének áldozatává,

f) egy hasonló iroda létrehozása az ENSZ új terrorizmus-ellenes stratégiája keretein belül, amely segítséget nyújtana a terrorizmus minden áldozatának, függetlenül annak állampolgárságától;

20. arra kéri a Bizottságot, hogy a lehető legrövidebb határidőn belül tegyen közzé egy

közleményt, amely tartalmazza a már létező mechanizmusokat, segítségnyújtó programokat azon biztonság elleni fenyegetések csökkentése és leküzdése céljából, amelyekkel az Európai Uniónak és állampolgárainak kell szembesülnie, és különösen olyan javaslatokat és ajánlásokat, amelyek az Uniós segítségnyújtó programok egységességét és hatékonyságát igyekszik javítani;

21. ajánlja, az európai alkotmányt létrehozó egyezmény által kínált lehetőségek ezidőtől történő kihasználását a következő kezdeményezések megvalósításával:

   a) készenléti terv közös kidolgozása, amely életbe lépteti a szolidaritási és kölcsönös segítségnyújtási záradékot, amely az Európai Alkotmányt létrehozó egyezmény I-43 cikkének megfelelően, a terrorista fenyegetések és támadások megakadályozására irányul,

   b) amennyiben erre szükség van, az Unió terrorizmusra kinyilvánított reakciójának kifejezéseként különleges rendőrségi és/vagy katonai műveletek igénybevétele az EBVP címén,

   c) a 23. jegyzőkönyvben meghatározottak szerint a „harci csoportok” és az állandó strukturált együttműködés alkalmazkodása az új feladatokhoz,

   d) világos feltételek meghatározása az erőszak használatának tekintetében, kellően figyelembe véve az ENSZ főtitkárának a 2005. március 21-i jelentésében megfogalmazott ajánlásait valamint az ENSZ Biztonsági Tanácsának a kutatásban, a kollektív biztonság kutatásában, fenntartásában, és helyreállításában betöltött döntő szerepét;

Unió intézményei által a nemzetközi terrorizmus elleni küzdelem tárgyában végzett parlamenti ellenőrzésről

22. kiemeli a terrorizmus elleni küzdelemben a megelőzés életbevágó fontosságát, valamint annak szükségességét, hogy minden megbízható és hatékony információs rendszerből származó, illetve a különböző rendőri és hírszerzési szervek által összeállított jelentések folyamatos alakulásának szigorú és szakszerű figyelembevételével nyert információ a megfelelő időben kerüljön megosztásra a többi tagállammal és az Unió intézményeivel;

23. arra kéri a Tanácsot, hogy aktualizálja az Európai Parlament és a Tanács 2002. november 20-i intézményközi egyezményét az Európai Parlamentnek a Tanács minősített információjához történő hozzáférésről a biztonsági és védelmi politika területén[1], oly módon, hogy az osztályozott információk átadásának jelenlegi folyamata tökéletesebbé váljon és garantálja az EP részére minden, a nemzetközi terrorizmus elleni küzdelem tekintetében rendelkezésre álló információ átadását, anélkül hogy bármiképpen visszatarthatnák ezen, a tagállamok kormányai vagy az ezekből a kormányokból álló nemzetközi szervezetek által a nemzeti parlamenteknek belső domain-en keresztül átadott vagy átadandó információkat;

24. arra kéri a Tanácsot, hogy ne elégedjen meg azzal, hogy jelentésében a közös kül- és biztonságpolitikáról (KKBP) leírja az Unió terrorizmus elleni küzdelem tekintetében

[1] HL C 298., 2002.11.30., 1.o.

hozott intézkedéseit, hanem az Unió szerződésének 21. cikke alapján, valóban konzultáljon az Európai Parlamenttel a főbb szempontokról és ezen küzdelem alapvető lehetőségeiről, amely együttesen az európai biztonsági stratégia, az Unió külpolitikai intézkedéseinek, és a KKBP prioritását képezik; nélkülözhetetlennek tekinti az Európai Parlament értesítését és konzultáció folytatását tömegpusztító terrorista támadás esetén, amennyiben szükséges a fent említett 2002. november 20-i intézményközi egyezményben szabályozott Különleges Bizottság segítségével;

25. úgy tekinti, hogy a legmagasabb szinten történő politikai párbeszéd, amelynek során a terrorizmus elleni küzdelemről minden félévben ülésezik az EP, a Tanács és a Bizottság, szép példa a terrorizmus elleni küzdelemben az intézmények közötti együttműködés létező lehetőségeire; javasolja, hogy ezen ülések legalább negyedévente kerüljenek összehívásra és a külpolitikai intézkedések három nagy területének (külügyi, nemzetközi kereskedelmi, és fejlesztési együttműködési) állandó bizottságok elnökei is az Európai Parlament küldöttségének részét képezzék;

26. kéri, hogy a közös Helyzetelemző Központ (SitCen) által az Unió Tanácsa részére elkészített jelentéseket rendszeresen adják át az Európai Parlamentnek is, ha szükséges, a szóban forgó intézmények közötti megállapodásban meghatározott feltételek szerint;

27. alapvetőnek tekinti, hogy az Európai Parlamentet szorosan hozzárendelje az európai alkotmányt létrehozó egyezmény III-329. cikkében meghatározott szolidaritási záradék végrehajtási mechanizmusához, különösen abban az esetben, ha az elfogadott határozatok az EBVP szintjére is hatnak;

28. arra kéri a Bizottságot és a terrorizmus elleni küzdelemért felelős európai koordinátort, hogy az e tárgyban végzett tevékenységeinek fejlődéséről éves beszámolót nyújtson be az Európai Parlament elé és vegye figyelembe azon észrevételeket és javaslatokat, amelyeket az Európai Parlament megfogalmazhat e tekintetben;

29. még egyszer arra kéri a Tanácsot, hogy értesítse a Parlamentet a 2001. december 27-i 2001/931/KKBP közös állásfoglalás a terrorizmus elleni küzdelemben hozott különleges intézkedések alkalmazásáról[1] (a terrorista csoportok és szervezetek listája) rendszeres aktualizálásáról és azok alakulásáról 2001óta;

30. kötelezettséget vállal arra, hogy a nemzeti parlamentekkel felerősített párbeszédet kezdeményez a nemzetközi terrorizmus elleni küzdelemről, azért, hogy a különböző hírszerzési és biztonsági szervezetek tevékenységére vonatkozóan közös parlamenti ellenőrzést biztosítson, mivel az Európai Unió állampolgárait képviselő minőségében az Európai Parlament feladata, hogy átlátható és nyilvános ellenőrzést gyakoroljon a terrorizmus elleni küzdelemben az Unió által elfogadott intézkedések fölött, és különös tekintettel az erre a feladatra hivatott európai koordinátor és a különböző szervek tevékenységeire;

31. megbízza az elnököt, hogy jelen határozatot adja át az Európai Tanácsnak, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az Európa Tanácsnak, az

[1] HL L 344., 2001.12.28., 93.o.

Egyesült Nemzetek Szervezetének, és szakosított kirendeltségeinek.

Külső fordítás